

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes vitatja a Bizottság 2006. február 22-i határozatát, amelyben a Bizottság kötelezővé tette a De Beers számára az arra vonatkozó kötelezettségvállalást, amely szerint 2006 és 2008 között folyamatosan leépíti, majd 2009. január 1-jétől teljes egészében megszünteti a nyersgyémánt a felperestől történő közvetlen vagy közvetett beszerzését.

Keresete alátámasztására a felperes először előadja, hogy megsértették a határozathoz vezető eljárás során a meghallgatáshoz való jogát. A felperes előadja, hogy a Bizottság kötele lett volna indokolni, hogy a harmadik felek mely észrevételei, illetve a Bizottság értékelésének mély része igazolta a De Beers és a felperes által eredetileg együttesen felajánlott kötelezettségvállalások elvetését és a későbbiekben a De Beers által felajánlott végleges kötelezettségvállalások elfogadását.

Másodszor a felperes az 1/2003 rendelet 9. cikkének megsértésére hivatkozik annyiban, amennyiben a vitatott határozatban kötelezővé tett kötelezettségvállalásokat egyedül a De Beers ajánlotta fel, nem pedig az érintett vállalkozások, vagyis a De Beers és a felperes. A felperes hozzáteszi, hogy a vitatott határozatot nem meghatározott időtartamra fogadták el.

A felperes végül előadja, hogy a vitatott határozat abszolút és esetlegesen határozatlan időre szóló tilalma arra vonatkozóan, hogy a De Beers a felperestől közvetve vagy közvetlenül nyersgyémántot vásároljon sérti az EK 82. cikket és az 1/2003 rendelet 9. cikkét, valamint a szerződési szabadság és az arányosság alapvető elveit.

2006. június 22-én benyújtott kereset – Laytoncrest kontra OHIM – Erico (TRENTON)

(T-171/06. sz. ügy)

(2006/C 212/58)

A keresetlevél nyelve: görög

Felek

Felperes: LAYTONCREST LIMITED (székhelye: London, Egyesült Királyság) (képviselő: Nikolaos K. Dontas)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Erico International Corporation (képviselők: GILLE HRABAL STRUCK NEIDLEIN PROP ROOS, Düsseldorf, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM második fellebbezési tanácsának 2006. április 26-án, az R-406/2004-2. sz. ügyben hozott határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság utalja vissza az ügyet érdemi döntés végett az OHIM fellebbezési tanácsai elé;
- az Elsőfokú Bíróság az OHIM-ot és az Erico International Corporation-t mint esetleges beavatkozót kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: a felperes.

Az érintett közösségi védjegy: a TRENTON szóvédjegy a 7., 9. és 11. osztályba tartozó áruk vonatkozásában – védjegybejelentés száma 2 298 438.

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: ERICO INTERNATIONAL CORPORATION

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a LENTON szóvédjegy a 6. és 7. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalást elutasítja és a felszólalót kötelezi a költségek viselésére.

A fellebbezési tanács határozata: a felszólalási eljárást és a fellebbezési eljárást lezárja azon okból, hogy a felperes az ütköző védjegy bejelentését hallgatólagosan visszavonta.

Jogalapok: A 40/94 tanácsi rendelet 44. cikkének és 66. cikke (1) bekezdésének, valamint az e rendeletet végrehajtó 2868/95 bizottsági rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének megsértése. A felperes egyrészt úgy véli, hogy a felszólalási és fellebbezési eljárás során tanúsított passzivitását a megtámadott határozat tévesen tekintette az ütköző védjegy bejelentése visszavonásának, másrészt felhívja a figyelmet arra, hogy a fellebbezési tanácsnak folytatnia kellett volna az eljárást és érdemi döntést kellett volna hoznia, annak ellenére is, hogy a felperes elmulasztotta észrevételeit előterjeszteni.

A védelemhez és a meghallgatáshoz való alapvető eljárásjogi elvek megsértése, így többek között a 40/94 rendelet 54. cikkének és a 2868/95 végrehajtási rendelet 54. szabályának megsértése, amelyek értelmében a fellebbezési tanácsnak lehetőséget kellett volna biztosítania a felperes számára, hogy nyilatkozatot tegyen, mielőtt számára hátrányos határozatot hoz.

A 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének megsértése. A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács meghaladta hatáskörét és visszaélt hatáskörével, amikor kijelentette, hogy a felperes hallgatólagosan visszavonta a védjegybejelentés egészét.